

2. Волкова Т. И. Процесс ассимиляции иноязычной лексики с психолінгвістической точки зрения / Т. И. Волкова // Учёные записки ЗабГГПУ. – Вып. 49. – 2013. – С. 71-79.

3. Schippan T. Lexikologie der deutschen Gegenwartsprache / T. Schippan. – Tübingen : Niemeyer, 1992. – 310 s.

Мірошніченко Я.В.

студент,

Науковий керівник: Школярєнко В.І.

доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри,

Сумський державний педагогічний університет

імені А.С. Макаренка

ВАРІАНТНІСТЬ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ МОВІ

Фразеологія як наука виступає одним з яскравих та дієвих засобів мови, яка збагачена сукупністю властивих мові усталених зворотів і висловів. Великого інтересу досягає, серед мовознавців, питання фразеології, які відзначають помітну тенденцію до зміни та модифікації компонентного складу фразеологічних одиниць (далі ФО).

Актуальність даного дослідження зумовлена тим, що багато уваги наразі приділяється глибокому вивченню варіацій структурного складу фразеологізмів у німецькій мові.

Об'єктом нашого дослідження є ФО, котрими називають стійкі звороти мови, що вступають у різні смислові та граматичні зв'язки з іншими мовними одиницями.

Предметом дослідження є варіації структури й семантики німецькомовних фразеологізмів.

Метою дослідження є вивчення варіантності структурного та семантичного складу фразеологізмів.

Аналіз актуальних досліджень та виклад основного матеріалу.

З допомогою своєї мовної природи фразеологізми мають ускладнену семантичну структуру і тенденцію до варіювання з вторинними сегментами мовної картини світу. Вивченню проблеми варіантності

німецькомовних фразеологізмів займались вчені (В. І. Гавриш, М. М. Гавриш, О. В. Кунін, С. Н. Денисенко, В. М. Телія та ін.).

Процес варіантності ФО розглядається багатьма вченими на матеріалі різних мов. Під фразеологічними варіантами розуміється «вже існуючі в мовній системі утверджені традицією різновиди ФО, які мають однакове значення але розрізняються між собою одним або кількома компонентами лексичного складу та певними елементами граматичної структури».

Варіантність є однією з найпродуктивніших структурних видозмін ФО. Їхніми джерелами є різні фонетичні, морфологічні та синтаксичні видозміни ФО, які не порушують семантику варіантності, образності та стилістичної належності. Структурними варіантами ФО називають фразеологізми, які суміжні між собою за семантикою, образністю та стилістичною належністю.

Найчисельнішою є група лексичних варіантів утворена за допомогою дієслівного компонента, що є базовою частиною всіх ФО. Варіації фразеологічних зворотів особливо впадають в очі завдяки своїй незвичності, часто вони є засобом створення комічного ефекту. Вони створюють образність або експресивність на основі наочного образу: *unschuldig wie ein ungepelltes Ei; klar wie; zusammengefallen wie ein schlecht gegangenes Backpulverteig*.

До морфологічних варіацій ми відносимо ФО, видозміни яких, не призводять до порушень лексичної та граматичної тотожності. До таких морфологічних змін ФО слід віднести: 1) варіювання іменника в однині – множині: *der Bien (die Biene)*; 2) використання різних прийменників: *seine (seltener) sein Schäfchen ins trockene bringen*. Також, варіантність розглядають як можливість реалізації фразеологізму в різноманітних формах, які об'єднані в одне ціле за допомогою інваріантних властивостей.

Питання варіантності є досить складним та багатограним. Воно досліджує зміну певного компонента фразеологічних одиниць. Найцікавіше те, що в один момент конкретна ФО може сприйматися як оказіональна, а в інший – може стати загальноновживаною або ж закріпленою суспільною мовною практикою.

До основних критеріїв варіювання компонентів ФО належать семантична тотожність варіантів стійкої сполуки; синонімічна взаємозаміна її компонентів та зафіксованість у словнику (цей критерій

відносний, оскільки відомо, що словник відстає від живого розвитку мови).

Отже, дане питання є досить актуальним у німецькій мові та вимагає великої уваги з боку мовознавців. Варіантність фразеологізмів трактують як синонімічну заміну одного з компонентів, що не порушує семантичної тотожності.

Список використаних джерел:

1. Гаврись В.І. Сталі сполучення слів у сучасній німецькій мові (походження та вживання) / Володимир Іванович Гаврись. – К.: Видавництво «Радянська школа», 1971. – 247 с.

Савчук Т.Г.

асистент,

Чернівецький національний університет

імені Юрія Федьковича

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОНЦЕПТУАЛЬНОГО ПРОСТОРУ СУЧАСНОГО АНГЛОМОВНОГО ГАСТРОНОМІЧНОГО РЕКЛАМНОГО ДИСКУРСУ

Беручи до уваги сьогодення, лінгвістика продовжує концентрувати свою увагу на вивченні організації мислення особистості (С. А. Жаботинська, В. І. Карасик, О. С. Кубрякова, А. П. Мартинюк, І. М. Осовська, А. М. Приходько, Т. А. van Dijk, R. Jackendorff), зосереджуючись на вивченні різноманітних структур репрезентації знань людини: концептів, концептосфер та концептополів, концептосистем, когнітивних карт тощо.

Актуальність дослідження зумовлена загальною спрямованістю сучасної лінгвістики на розгляд концептуальних феноменів та їх здатність встановлювати найрізноманітніші зв'язки між концептами, які відіграють провідну роль в генезисі концептопростору дискурсу. Встановити послідовність завдань для репрезентації концептуального простору сучасного англомовного гастрономічного рекламного дискурсу (далі САГРД) і слугуватиме метою даного дослідження.